

Đôi Tai Của Tâm Hồn

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051

Minh Họa: Kinly Steebin

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051
www.tomathien.org

Cứ như vậy nhiều năm trôi qua, cô bé giờ đây đã trở thành một ca sĩ nổi tiếng. Cô gái vẫn không quên cụ già ngồi tựa lưng vào thành ghế đá trong công viên nghe cô hát. Một buổi chiều mùa đông, cô đến công viên tìm cụ, nhưng ở đó chỉ còn lại chiếc ghế đá trống không. Một người trong công viên nói với cô:

— *Cụ già ấy đã qua đời rồi. Cụ ấy điếc đã hơn 20 năm nay.*

Cô gái sững người. Cụ già ngày ngày vẫn chăm chú lắng nghe và khen cô hát lại là một người điếc!

Một cô bé vừa gầy vừa thấp bị thầy giáo loại ra khỏi ca đoàn cũng chỉ tại cô bé ấy lúc nào cũng chỉ mặc mỗi một bộ quần áo vừa bản, vừa cũ lại vừa rộng nữa.

Cô bé buồn tủi ngồi khóc một mình trong công viên. Cô bé nghĩ:

— *Tại sao mình lại không được hát? Chẳng lẽ mình hát dở đến thế sao?*

Cô bé nghĩ mãi rồi cô cất giọng hát khe khẽ. Cô bé cứ hát hết bài này đến bài khác cho đến khi mệt lả mới thôi. Một giọng nói vang lên:

— *Cháu hát hay quá! Cảm ơn cháu, cháu đã cho ta cả một buổi chiều thật vui vẻ.*

Cô bé ngẩn người. Người vừa khen cô bé là một ông cụ tóc bạc trắng. Ông cụ nói xong liền đứng dậy và chậm rãi bước đi.

Hôm sau, khi cô bé tới công viên đã thấy ông già ngồi ở chiếc ghế đá hôm trước, khuôn mặt hiền từ mỉm cười chào cô bé. Cô bé lại hát. Cụ già vẫn chăm chú lắng nghe. Ông vỗ tay nói lớn:

— *Cảm ơn cháu, cháu hát hay quá!*

Nói xong cụ già lại chậm rãi một mình bước đi.